

**CONSPEC TVS
OP V S C V L I.**

PARS I.

**DE NOTIONIBVS SO-
LITARIIS.**

CAP. I. *De natura notionum* §. 1-10.

CAP. II. *De ortu notionum in animis ho-
mim⁹* §. 11-31.

A. *De ortu earum, quae foris in animum veniunt, &
sunt quasi materia aliarum* §. 11-13.

B. *Quomodo animus ex notionibus foris informatis for-
met novas* §. 14-31.

1. *In genere componendo, dividendo, separando, re-
movendo, abstrabendo* §. 14-25.

2. *Sigillatim quomodo oriantur notiones universales
generis & speciei* §. 26-31.

CONSPECTVS.

CAP. III. *De perfectione notionum posita
in notionum cum exemplis rerum conve-
nientia, hoc est, in notionum inter se dif-
ferentiis §. 32-70.*

- A. *In genere de notionum claritate atque distinctione*
§. 32 - 48.
- B. *Sigillatim de ipso hujus conformatio-*
nis notionum ad exempla rerum negotio §. 49 - 70. hoc est,
 - 1. *De definitione §. 49 - 66.*
 - 2. *De divisione §. 67 - 70.*

CAP. IV. *De studio perfectionis notio-
num §. 71 - 87.*

PARS II.

DE COGNITIONIBVS, HOC EST,
NOTIONIBVS SOCIATIS AD
(PROPOSITIONIBVS.)

CAP. I. *De natura cognitionum, h. e. notio-
num ita sociatarum, ut alteram alte-
rius quasi lineamentum esse videamur vel-
le §. 88 - 140.*

- A. *Quod subjectum sit illa notio, quae efficitur &c. h. e.
de subiecto, praedicato &c. quod tam subiectum
quam*

CONSPECTVS.

quem praedicatum constare possit pluribus notionibus, quasi totis propositionibus, exuta natura propositionis, in unum notio[n]em conflatis: qua occasione brevis delineatio Grammaticae alicujus philosophicae & universalis §. 88 - 102.

B. Quod notio possit affici tam quasi kneamentum demendo, quam applicando, b. e. de qualitate propositionum, quae tamen ita redigitur, ut omnium propositionum fiat eadem & una ratio, ut omnes considerentur ut affirmantes §. 103 - 106.

C. De quantitate propositionum §. 107 - 115.

D. De propositionum simplicitate aut compositione, quo loco, naturam notionum verius cognoscendi gratia, propositiones conditionales, relatives &c. omnino referuntur in numerum propositionum simplicium §. 116 - 131.

E. De variationibus propositionum, conversione, oppositione &c. §. 132 - 140.

CAP. II. De ortu cognitionum (propositionum) in animis hominum §.
141 - 321.

A. In genere §. 141 - 218.

1. Quomodo foris directo in animum veniant §.
141 - 147.

2. Quomodo cognitiones, foris informatae, intra animum se propagant, atque inde omnes cognitio-
nes

C O N S P E C T U S .

ies rerum sensibus subductarum ex suis exemplis
(ipsis rebus objectis) in animum per anfractum ve-
niant §. 148 - 218.

- a. De contagione notionum, b. e. ea animi faculta-
te, qua notiones inter se excitant, & que est
quasi primum fundamentum omnis rationis hu-
manae §. 148 - 154.
- b. De substitutione notionum ex principio
tautōtōtōs §. 155 - 218.
- c. De substitutione notionum inter se adaequa-
tarum §. 155 - 173.
- B.** De substitutione notionum inter se non ad-
aequatarum, b. e. de progreSSIONE à simili
ad simile: quod argumentum, sicut substra-
tis paucissimis substitutionis regulis emeritam
facere potest omnem graeculam anxietatem
formarum syllogisticarum, ita complectitur
omnia genera ratiocinationum, syllogismo-
rum quasi figuras omnino octo, metho-
dum Socraticam, syllogismos conditiona-
les &c, §. 174 - 218.

B. Sigillatim §. 219 - 321.

1. Quomodo iisdem naturae legibus generatio nova-
rum cognitionum fiat, si eae informantur per ser-
monem aut verba scripta §. 219 - 224.
2. De natura anfractus in hoc argumento, atque
inde de principiis omnis amplificandae cognitionis
humanae §. 225 - 246.

CONSPECTVS

3. De natura ad hunc anfractum pertinentium signorum, atque inde de numero omnium & universorum possibilium vocabulorum, ad icostessaragrammata usque, & quam ille horribilis numerus respondat immenso numero significandarum notionum §. 247-251.
4. De ratione comparata ad scripturam §. 252-259.
5. De re omni syllogistica vulgari, ejusque rei revocatione ad praeceptiones generales de substitutione notionum §. 260-298.
6. De studio commentandi & methodo §. 299-321.

CAP. III. In quibus rebus perfectio cognitionum sit posita §. 322-423.

- A. De distinctione cognitionum, posita in eo, si ratio sufficiens, quae in subiecto ad praedicarum vel tota, vel partim inest, minutatim per partes cognoscitur §. 322-336.
- B. De veritate, hoc est, convenientia cognitionum cum exemplis rerum §. 337-347.
- C. De certitudine, b. e. sensu sive conscientia veritatis. Cujus cum per conditiones humanas in innumeris rebus nulla sit potestas, praeceptiones abeunt ad ponderranda momenta rationum & viam faciunt per infraetos status controversiae contentiones omnes & discepciones faciendi humaniores atque sapientiores. Discutur

CONSPECTVS.

erit vero id negotium ponderationis ex similitudine
mensionis alicujus ophthalmicae mensio intelligentiae.
Ergo simul quid sit dubitare, opinari, probabilitas,
& quomodo earum rerum diversi gradus possunt
sunt in proportione, quam habent rationes propugnantes,
ad rationes repugnantes. De ea proportione,
in qua versatur ars stochastica. Inde de omnis certitudinis
humanae non Deotryēvōu supremo tribunali,
sensibus. Quae praeceptio occupat & evidenter
pellit omnem in hac causa obscuritatem & diffi-
cukatem. De refutandis scepticis: de idealistis, ego-
istis &c. De gradu certitudinis existentiae Dei.
Porro de sensu, quem ex Gallico gustum dicunt,
unde in mensionem intelligentiae gravia momenta:
de sensu communi. Inde de judicio, quod est ipsa
facultas mensionis intelligentiae: porro de compara-
tiva ad judicium memoria & ingenio. De be-
berudine, stupideitate, fatuitate, stultitia &c.
§. 348 - 423.

CAP. IV. De studio perfectionis cognitionis num §. 424-500.

- A. De studio distinctionis cognitionum, b. e. cognoscendi rationem sufficientem per partes minutatim. Ergo de acumine, sensuum adjumentis, peritiae linguarum, attentione, commentationibus, studio experimentorum, adsiduitate lectionum atque auditionum: de Lec-
tis τοῖς περὶ τὰ σπεδαῖα, quae dicunt rea-
lia;

CONSPECTVS.

lim: libris complectentibus meras definitiones: de p^{re} Eturis, praesertim tabulis scenographicis, simulacris rerum cognoscendarum solidis; translatione ignotiorum terrarum in terras patrias, cui argumento sub-juncta delineatio exempli translationis terrae Palaestinae in terram Clivensem ejusque vicinas; de arre mnemonica; de ordine; mnemonicis chronologicis, commentariis excerptorum §. 424 - 456.

B. De studio veritatis & certitudinis.

1. Cur hoc studium merito convertatur in studium bonae mensioris intelligentiae = studium bene judicandi §. 457 - 460
2. De ipsis partibus studii bene judicandi
 - a. in genere.

a. Intelligentia est similis visui. Eo vero iustior est mensio ophthalmica rei alicujus corporeae, quo oculus plures minores partes in eo distinguit, hoc est, quo acutior est perspectio. Similiter fere animus eo felicius metitur vim rationum, quo magis rationes & proinde ipsas res distincte cognoscit. Ergo de perspicientia, in qua quidem plurimum sibi natura vindicat: de attentione & mora; de praecipuicio in genere §. 461 - 464.

β. Eo justior est mensio ophthalmica alicujus corporis, quo oculus ad ea, inter quae comparatio facienda est, magis circumspicit, & ad acuse spectandum celerior est. Similiter fere

CONSPECTVS.

fere animus eo felicius metitur vim ratiōnum, quo magis ad rationes dispiciendas celerior est; b. e. quo major acute cogitandi est celeritas: gradu perfectionis judicij versante in gradu tum acuminis tum celeritatis. Ergo de celeritate cogitandi, in qua itidem magnae partes naturae: de circumspectione: de μετεωρίᾳ, αβλεψίᾳ, affectibus & inde ceteris praejudiciorum generibus §. 465 - 481.

b. Sigillatim de studio bene judicandi de veritate testimoniorum. Ergo de notis externis & internis veritatis: de amore mirifici sive paradoxomania; fallaciis opticis, acusticis; fallaciis ex morbis systematis nervosi in organa sensuum & ipsis sensus atque imaginationem manantibus; de certitudine S. Scripturae. §. 482 - 500. (fin.)

PARS